

<fs x-large>Uvik kontra. Takva sorta</fs>

Pozdrav Majko,

danas se dogodilo nešto podosta čudno. No da počnem od početka, gdje god to bilo.

Prativši zmaja naišli smo na grobnicu, zaključili smo da se tamo zmaj nalazi no nismo mogli biti sto posto sigurni.

Otkrila sam da nekako znam čudan jezik, ne znam kako. Pretpostavljam da je to posljedica one noći kada smo se otac i ja vraćali iz ambulante pa nas je napao čovjek. Uglavnom, hrana mi je također promijenila okus te nemam više toliku želju jesti. No sada kada se sjetim noći kada smo napadnuti i dalje ne znam što se točno dogodilo.

Ušli smo na izlaz grobnice (To sam pročitala na ovom čudnom jeziku što sam spomenula) to je bitno za kasnije. Cijeli prvi dio pustolovine nije toliko zanimljiv kao ovaj kraj. U početku smo pobili par nemrtvih, ništa prezahtjevno. Međutim, već pred kraj smo bili jako umorni, ali su nas krenule progranjati kosturske gusjenice po cijelom labirintu. Taman sam sredila jednu, onako kako si me kao malu učila, ciglom, kad se ukazala i druga. Nisam imala više toliko snage, a moji kompanjoni su bili izranjavani i na izmaku snaga. Odlučili smo bježati. Gorkut, u svojoj neograničenoj pameti je uzeo ćup koji smo rekli ne dirati još dok smo ušli. To je aktiviralo zatvaranje vrata, gdje je JEDINO Grom uspio pobjeći, malo agilno džubre.

Sredili smo zadnju gusjenicu na jedvite jade i odlučili malo duže predahnuti. Osjećala sam da ne mogu više koristiti magije i dobro bi nam došlo to. Lejla je odlučila uzeti prvu smjenu, Klarisa drugu, a ja zadnju. Obzirom da u zadnje vrijeme ne mogu ni spavati duže od 4 sata. Njihove su smjene prošle relativno nesmetano, koliko to može biti obzirom da spavamo u grobnici u kojoj te sve želi ubiti.

Dok sam ja u svojoj smjeni svojom naprednom magijom Vidi Nevidljivo, odlučila istražiti okolinu za opasne stvari. Začudo, vidjela sam drugi svijet. Hrpetinu ljudi i ljudi liganja sa 4 ruke. Nikad nisam vidjela tu rasu ni u knjigama. Duhovi su se družili i totalno nas ignorirali, na našu sreću.

Nakon nekog vremena čula sam žestoki udarac, nakon malo deranja i šaptanja shvatila sam da je to Grom. Uspio se nekako vratiti unutra, kroz zid. Wtf. Našli smo se ekolokacijom i odradili kraj smjene skupa. **TOLIKO MI JE DRAGO DA JE TO BIO ON!**

Nakon buđenja probauljali smo još prostorijama pokušavajući pronaći način da izađemo odavdje. Uspjeli smo dio priče složiti u glavi. Uglavnom Nefreus i Morana su bogovi koji postoje od uvijek, oni su kreirali planete našeg sunčevog sustava. Također su imali djete (djecu?), iz nekog razloga je Nefreus odlučio da njegovo dijete treba umrijeti. Bila je to mala Krona. Međutim, nekako su se posvađali i ako sam dobro razumila poslao je svoju podanicu da ubije Kronu. Upravo na njenu grobnicu smo nabasali. Odgovarajući na poprilično naporna pitanja na vratima zadnje sobe ušli smo unutra. Tada nam se obratila.

Ispričala nam je hrpu stvari o povijesti i nastanku svijeta kao što je bilo i biti će (da tako je zvučala). Bilo je to sve zanimljivo, no ne mogu reći da nisam razmišljala o tome kako ćemo izaći van iz grobnice, kako ne bi postala i naša grobnica. Međutim Krona je bila toliko draga da nas je poslala nazad u prošlost i izbavila iz ove situacije. Draga je ironično jer ne znam koliko mi se ova ideja sviđa...

Znam da cijela ova priča zvuči izmišljeno, ali molim te da mi povjeruješ.

Volim te puno,
tvoja Moxx

<---Sesija

8

----- Sesija 10--->

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:lore:sesije:sesija_9

Last update: **2026/09/13 10:05**

